

Laelynn Silverstein

เลลินน์ ซิลเวอร์สไตน์

ร้านน้ำแข็งไส
เขตโซนฤดูหนาว

APPEARANCE

อายุ : 18

เพศ : หญิง

นน/สส : 45kg / 160cm

ลักษณะตัวละคร : เด็กผู้หญิงตัวเล็ก ตาสีเขียวสด ผมสีเงิน
แอบเหลือบไปทาง Ivory ผมยาวมัดเปียม้วนเก็บด้านหลัง

พยายามจะแต่งตัวเกินอายุ คนจะได้เกรงขาม มักใส่กระโปรง
ยาว คลุมด้วยผ้าผืนใหญ่ๆในบ้าน หรือใส่เสื้อโค้ทเวลาออกไป
ไปเดินเล่นนอกโซน

PROFILE

TL; DR

หลุดเข้ามาในหมู่บ้านตอนอายุ 17 หลังจบจากโรงเรียนในมิดเดิล ขณะนี้อยู่ในหมู่บ้านมาได้เกือบปี เป็นสาวน้อยอายุ 18 ปี ยังคงปรับตัวกับการใช้ชีวิตในหมู่บ้านอยู่

PRE-DEPARTURE

ชื่อแปลว่าดอกไม้แห่งความหวัง เติบโตมากับครอบครัวที่อบอุ่น เป็นคุณหนูลูกสาวคนโต มีคุณพ่อเป็นขุนนางที่มีความคาดหวังในตัวลูกๆ เด็กๆบ้านซิลเวอร์สโตนทุกคนถูกเลี้ยงดูด้วยความรักแต่ก็เข้มงวดในเรื่องการเรียน มารยาททางสังคม และการเอาตัวรอด ในบ้านมีความกดดันและความคาดหวังแต่ก็มีคุณแม่และน้องชายที่คอยให้กำลังใจก็เลยไม่มีปัญหามากนัก ได้รับความรักมาจากครอบครัวเต็มเปี่ยม लेकिनค่อนข้างคาดหวังกับชีวิตตัวเองและกดดันตัวเองอยู่เพราะตัวเองก็อยากให้คุณพ่อภูมิใจ

(เป็นลูกสาวติดพ่อ!)

หลังจากเรียนจบได้ไม่นานและกำลังจะเข้ารับราชการเป็นขุนนางสืบทอดหน้าที่ต่อจากคุณพ่อก็เกิดหล่นเข้าไปในช่องว่างระหว่างมิติแล้วก็มาโผล่ที่หมู่บ้าน

ARRIVAL

สาวน้อยไม่ค่อยยินดียินร้ายกับการเดินทางเข้ามาที่หมู่บ้าน ค่อนข้างจะอารมณ์เสียบ่อยๆและไม่สบายอารมณ์กับการที่ใช้เวทมนต์ที่ตนเองถนัดไม่ได้และต้องทำทุกอย่างด้วยตนเอง บางช่วงก็คิดถึงบ้านและครอบครัว

แต่ดูเหมือนลึกลับแล้วเธอจะพอใจกับชีวิตที่เรียบเป็นเส้นตรงและไม่มีความคาดหวังมาก

ตอนที่มาเป็นคนว่างงาน พยายามหางานทำไปเรื่อยๆ เพราะไม่อยากอยู่เฉยๆ มันจะเหงา ลองงานหลายๆแบบแต่พบว่าไม่รุ่ง เคยแต่ซ่อมเวท ซ่อมดาบ ซ่อมธนู ล่าสัตว์กับคุณพ่อ ช่วงแรกๆไปลองงานล่าสัตว์มาขายเป็นเนื้อแต่พอล่าแล้วก็ไม่รู้จักทำยังงัยต่อ ถลกหนังไม่เป็นก็เลยเลิก หลังสุดลองเอาน้ำแข็งมาปั้นๆเป็นเกล็ดหิมะเลียนแบบกองหิมะหน้าบ้าน ทำเป็นรูปต่างๆ ราคาน้ำแข็งใสแล้วออกมาอร่อยดีก็เลยทำเป็นอาชีพ

เนื่องจากไม่เคยทำอาหารมาก่อน ทุกวันนี้ก็ยังฝึกอยู่ ตอนแรกๆทำออกมาต๊าง เสียบ้าง ตอนนีดีมากกว่าเสียแล้ว

เก่งมาก लेकिन! ‘ - ’9

หลังจากนั้นนอกจากเอาน้ำแข็งมาป็นเป็นเกล็ดหิมะรดน้ำหวานแล้วก็เตรียมจะหาผลไม้มาประดับคู่กัน

ไม่มีปัญหาทางการสื่อสารเมื่อเข้ามาในหมู่บ้าน ดูเหมือนว่าภาษาที่ใช้ในมิติเก่าจะคล้ายๆกับภาษาที่ใช้ในหมู่บ้าน

ช่วงแรกตื่นกับไฟฟ้า ตอนนี่ยังตกใจอยู่เวลาเห็นไฟแวบๆโดยที่ไม่ใช่เวทมนต์ ปกติใช้เวทมนต์ก็ต้องมีคทาหรือตัวเหนี่ยวนาเวท พอเห็นไฟฟ้าก็เลยช็อคๆ

ยังคงปรับตัวอยู่ ไม่มีปัญหาเรื่องภาษา แต่เพราะไม่เคยทำอะไรเองเลยลำบากนิดหน่อย ทำอาหารยังไม่ค่อยเก่ง อยากจะผูกมิตรกับคนรอบข้างแต่หน้าไม่ให้ เหนงาคิดถึงครอบครัวแต่ขึ้น จะพยายามอยู่ให้ได้ด้วยตัวเอง!

ที่เลือกอยู่โซนชินเมอ์เพราะว่าบรรยากาศคล้ายเคียงกับบ้านเกิดมากที่สุด

แต่เปิดร้านน้ำแข็งใส ทั้งๆที่อากาศหนาว ก็ไม่แน่ใจว่าจะมีลูกค้ามั๊ย กิจการจะไปได้ด้วยดีรีเปล่า ไม่มีหัวทางการค้าอย่างรุนแรง

PERSONALITY

- **ค่อนข้างเก็บตัว ไม่ยิ้ม ทำหน้าที่ๆ** ไม่ค่อยพูดอยากคุยกับคนแปลกหน้า แต่ไม่มีปัญหากับการสื่อสาร พยายามปรับตัวอยู่เพราะเมื่อมาอยู่ที่หมู่บ้านไม่มีใครที่รู้จักมาก่อนเลย ถ้าไม่คุยกับใครเลยก็คงไม่ได้
- **ไม่แสดงอารมณ์มาก** ด้วยเพราะที่บ้านสอนมา
- เวลาทำอะไรเกิดขึ้นจะพยายามทำด้วยตัวเองก่อน จนสุดกำลังแล้วถึงจะหาความช่วยเหลือจากคนอื่น
- แอบดีใจมากๆเวลาทำอะไรใหม่ๆได้ด้วยตัวเอง
- **ชอบเอาชนะ**
- **เอาแต่ใจเล็กๆ** ด้วยความเป็นลูกคุณหนู
- **อารมณ์เสียง่าย** โดยเฉพาะเวลาที่ต้องการทำอะไรที่เคยทำได้ง่ายๆด้วยเวทมนต์ แต่ปัจจุบันทำไม่ได้
- เอาความอารมณ์เสียไปเป็นแรงบันดาลใจใสแทน

สิ่งที่ชอบ : ดอกสโนว์ดรอป, กาแฟ, คุณพ่อ

สิ่งที่ไม่ชอบ/เกลียด : อากาศร้อน, อาการโสมซิค

ความสามารถพิเศษ : ยิงธนูได้แม่น ล่าสัตว์มากับคุณพ่อตั้งแต่เด็กๆ, เป่าขลุ่ย ไม่ได้เก่งอะไรมาก
แค่เป่าได้เป็นเพลง ตรงโน้ต ไม่เพี้ยน

อื่น ๆ :

- คิดถึงบ้าน
- เหงา แต่ไม่อยากบอกคนอื่นว่าเหงา ไม่อยากไปเจอคนเยอะๆด้วยเพราะไม่ชอบเจอคน
แปลกหน้า
- เวลาไม่มีลูกค้ามาร้านก็แอบดีใจว่าไม่ต้องเหนื่อย ไม่ต้องเจอคนแปลกหน้า แต่พอไม่มีลูกค้า
จริงๆก็หงอย ไม่มีอะไรทำ
- ตอนนี้กำลังหาอะไรมาใส่ในน้ำแข็งไสเพิ่มนอกจากน้ำหวาน ใครมีไอเดียหยอดใส่กล่อง
จดหมายหน้าร้านได้ค่ะ!
- ชอบให้กำลังใจตัวเองบ่อยๆ เก่งมากเลลินน์ ‘ - ’9